

9.3 PRAKTICKÁ SÓLOVÁ IMPROVIZÁCIA

Úvod

Nasleduje pár ukážok praktickej sólovej improvizácie v najviac používaných hard rockových, či metalových tóninách. V metalovej hudbe sa najviac používajú tóniny: molová 7/11 pentatonická, molová 7/11 pent. s chromatickými a "blue" tónmi, durová 6/9 pentatonická, durová 6/9 pent. s chromatickými a "blue" tónmi, durová /iónska/, prirodzená molová /aiolská/, harmonická molová a so stredovekých tónin väčšinou dórska a myxolýdická. Všetky uvedené tóniny sú prebraté v predchádzajúcich kapitolách o stupniciach a v kapitole o prstokladoch stupníc.

"Blue" tóny

Blue tóny sú neakordické tóny použité na vytvorenie smutnej, melancholickej nálady. Z harmonického hľadiska sú to intervaly hlavne tercia, kvinta a septima, zmenšené o poltón.

Praktické použitie "blue" tónov znamená, že v melodickej linke obsahujúcej čistú kvintu, sa zahrá namiesto čistej kvinty - zmenšená kvinta, namiesto veľkej tercie - malá tercia, alebo namiesto veľkej septimy - malá septima. Taktiež sa môžu zahrať oba intervaly, pôvodný i zmenšený o poltón /blue/ za sebou.

Praktická improvizácia

Na nasledujúcich stranách máme nakreslených niekoľko typov tónin, v ktorých sa pokúsime improvizovať. Každý typ tóniny obsahuje dve zložky:

- doprovodnú časť*
- a sólovú časť*

Doprovodnú časť tvorí akordická postupnosť postavená na tónoch tej-ktorej tóniny. Tento doprovod sa stále opakuje a tvorí podklad pre sólovú časť.

Doprovodná časť je vypísaná v notách s prepisom do gitarových tabulatúr a je vždy v pravej časti stránky na bielom podklade.

Sólová časť sa skladá z gitarového hmatníka, na ktorom sú vypísané tóny tóniny, ktoré máme k dispozícii na improvizovanie. Tieto tóny sú dolu pod hmatníkom usporiadané do praktických prstokladov a tvoria praktickú pomôcku pri používaní tónov vykreslených na gitarovom hmatníku. Sú to vlastne prstoklady stupníc, tak ako boli predstavené v kapitole "Prstoklady stupníc".

Tóny tóniny používame pri improvizácii úplne slobodne, podľa vlastného vkusu a podľa vedenia doprovodnej akordickej postupnosti. Najlepším indikátorom je v tomto prípade vlastné ucho.

Sólové časti, sú nakreslené na šedom podklade v tvare písmena L.

Všetky časti, doprovodné i sólové, sú zaranžované **od základného tónu "A"**. /V prstokladoch sú to tóny v štvorci/.

Ukážky sólovej improvizácie sú nahrané i na páske /pravý kanál/ a majú slúžiť iba ako pomocný, "inšpiratívny" materiál.

Naopak, doprovodné časti /basa, bicie, r. gitara/ ti majú slúžiť ako spoľahlivé vedenie pri vlastnej improvizácii i ako materiál pre prípravu na "hru so živou kapelou".